

OSNIVANJE SAVEZA ŠPORTSKIH RIBOLOVNIH DRUŠTAVA HRVATSKE

Dne 2. IV. 1950. osnovan je u Zagrebu Savez športskih ribolovnih društava N. R. Hrvatske, sa sjedištem u Zagrebu.

Jedno od glavnih načela Saveza je koordinirati rad između društava na unapređenju športskog ribarstva, a u zajednici sa Narodnim vlastima, na unapređenju ribarstva uopće, kao grane privrede.

Kako unaprediti športski ribolov, a kako pomagati unapređenje ribarstva uopće, to su dva posebna problema, kojima treba prići sa puno razumijevanja i volje, koristeći pri tome kako literaturu, u općem pogledu, tako i bogato iskustvo starijih ribolovaca-športaša, specijalno za naše prilike i naše vode.

Za rješavanje ovakvih problema, u koje se mogu i moraju upustiti ribolovci-športaši, potrebno je objasniti osnovni pojam ribolovca-športaša. Kada jedan ribolovac može biti športaš? Da li je dovoljno da lovi udicom, sa prirodnom ili umjetnom mekom pa da na temelju toga može nositi naziv športaša? Opći pojam športa kao grane fiskulture, je pravilno postavljen onda, kada šport ne donosi ekonomske koristi (amaterstvo), međutim ako šport donosi ekonomske koristi, nastupa stanje poluprofessionalno ili profesionalno, što znači da šport, u zadnjem slučaju, postaje glavno zanimanje. Iz tih razloga Olimpijade, kao i druga natjecanja ranga prvenstva Svijeta ili Kontinenta i t. d. jesu u organizaciji amaterskih Saveza, isključivo za športaše-amatere, gdje se ne dozvoljava učešće profesionalizma.

Ako ovakovo tumačenje usvojimo kao pravilno, onda se ribolovci-športaši ne mogu svrstati u čiste amatere, jer kod

ribolova postoji, makar i minimalna, ekonomska korist (ulovljena riba). Pravičnije bi bilo da se ribolovci-športaši svrstaju u drugu grupu poluprofessionalaca. Ovakovo tumačenje je moje lično, pa bi molio da se, uz dozvolu Uredništva, razvije u našem stručnom listu, diskusija o ovom problemu. Može ribolovac-športaš postati i amater ako ulovljenu ribu vrati natrag u vodu ali ne oštećenu, što je praktički, u većini slučajeva, neprovedivo, jer su česti slučajevi oštećenja pojedinih organa ribe koja, puštena natrag u vodu postaje plijen drugim ribama ili ugine.

Međutim ostanimo kod položaja poluprofessionalaca, da bi mogli riješiti problem na koji način možemo unaprediti športski ribolov i ribarstvo uopće. Teško je odreći se ulovljene ribe, ali ne smije biti teško odrediti količinu ulova, bilo u težini ili brojčano. Određivanjem veličine i broja ulova možemo ustaliti svoj položaj u odnosu na šport, kakovu sam kvalifikaciju napred iznio, tj. trenutno u grupu poluprofessionalaca, a vremenom se prekvalificirati u amatere. To je krajnji cilj i tome treba usmjeriti sve napore.

Prema tome bilo bi potrebno, u prvom redu, nastojati da se ribolovci-športaši odreknu mogućnosti ulova i da se ograniče na određenu količinu. Nadalje je potrebno da love isključivo udicom, bez obzira na meku, da se strogo pridržavaju najmanjih dozvoljenih mjera, da unapređuju vještinu lova, da odgajaju podmladak u današnjem duhu i, što je najglavnije, da i sami žive i rade u duhu današnjeg pogleda na fiskulture. Ne smijemo dozvoliti da u našim redovima bude članova, koji koriste pri-

OVNIH

i minimalna, na riba). Pralovci-športaši poluprofesio- je je moje lič- dovolu Ured- tručenom listu, u. Može ribo- ater ako ulov- i vodu ali ne- , u većini slu- su česti sluča- rgana ribe ko- lu postaje pli- ine.

položaja polu- ſli riješiti pro- mo unaprediti vo uopće. Te- e ribe, ali ne soličinu ulova, Određivanjem ožemo ustaliti šport, kakovu iznio, tj. tre- fionalaca, a ati u amatere. reba usmjeriti

ebno, u prvom olovci-športaši i da se ogra- u. Nadalje je o udicom, bez trogo pridrža- nih mjera, da , da odgajaju duhu i, što je žive i rade u na fiskultur- ti da u našim iji koriste pri-

vilegije ribolovca-športaša, za ličnu ko- rist, t. j. da love preko određenih koli- čina, ispod dozvoljenih mjera, da pro- daju ulovljenu ribu i t. d. Takove, na- zovi, športaše, treba udaljiti iz društva.

Kako ribolovci-športaši mogu suradi- vati na unapređenju ribarstva uopće? Dugogodišnje iskustvo može poslužiti za davanje dragocjenih podataka, ribar- skim gospodarstvima, gdje najbolje uspi- jeva pojedina vrsta ribe, gdje su pri- rodna, a gdje postoje uvjeti za umjet- na mrijestilišta. Da u zajednici sa ribar- skim gospodarstvima čuvaju vode od raznih štetočina, bilo koje vrsti, da učes- tvuju u nasadivanju voda, t. j. da obo- gaćuju naše vode. Da takovim gospo- darstvima daju podatke o mogućem načinu lova na pojedinim mjestima itd.

To je mogućnost da ribolovac-športaš aktivno učestvuje na unapređenju šport- skog ribolova i ribarstva u općem po- gledu.

Iz tih razloga bilo je potrebno stvo- riti jedno centralno rukovodstvo, za ko- ordinaciju rada među društvima, a za izvršenje ovih osnovnih zadataka, koje sam napred spomenuo.

Takovo tijelo stvoreno je u obliku Saveza športskih ribolovnih društava N. R. Hrvatske.

Osnivačkoj skupštini prisustvovali su delegati skoro svih društava. Glavnu direkciju za slatkovodno ribarstvo za- stupao je komercijalni direktor, drug Ing. Karafijat, dok je list »Slatkovodno ribarstvo Jugoslavije« zastupao glavni urednik drug Eisen.

Rad skupštine bio je vrlo plodan. Na skupštini se raspravljalo, između osta- log, i o problemima koje sam napred pokušao objasniti. Na kraju delegati skupštine izabrali su rukovodstvo Sa- veza, na čelu sa ministrom ribarstva NRH drugom Vice Buljanom, kao pred- sjednikom; potpredsjednikom I Žepić

ing. Stanko iz Zagreba; potpredsjedni- kom II Katušić dr. Dragutin iz Zagreba; potpredsjednikom III Fišer Ivan iz Osí- ječka; tajnik I Majorinc Vladimir iz Za- greba; tajnik II Novković Nedeljko iz Zagreba; blagajnik I Dasović Eugen iz Zagreba; blagajnik II Brodarac Juraj iz Zagreba; tehnički referent Ciprijanović Ivan iz Zagreba. Ostali odbornici: Jelo- vica Ivan — Zagreb, Beranek dr. Vladimír — Zagreb, Zorić Matija — Za- greb, Vidaković Antun — Osijek, šemi- ga Mirko — Varaždin, Sekulić Milan — Ogulin, Krajačić Franjo Sv. Ivan Zelina, Labaš Josip — Sl. Brod. Zamjenici: Ro- žić Branko — Zagreb, Kolarić Branko — Osijek, Žnidarić Josip — Ludbreg i Marić Nikola — Kostaonica. Nadzorni odbor: predsjednik Florschütz dr. Otom — Zagreb. Članovi odbora: Stričić ing. Zdenko, Vene Franjo, Valušnik Ervin, svi iz Zagreba, Krnjoul Ivo — Daruvar, i Sverak Rudolf iz Bjelovara.

Organizacija same skupštine je bila vrlo dobra i treba na ovom mjestu pohvaliti organizatore. Nakon zajedničkog ručka, Zagrebačko ribarsko društvo pozvalo je sve učesnike skupštine u po- sjet mrijestilištu u Samoboru, gdje su se izlétnici upoznali sa radom društve- nog mrijestilišta.

V. K. M.

NAŠIM PRETPLATNICIMA!

Molimo, da se kod doznake pretplate, jasno i točno ispišu adrese pretplatnika na uplatnici, t. j. na adresku »Izvještaj o uplati« jer je točno adresiranje neop- hodno potrebno za redovitu otpremu lista, kao i za urednu evidenciju izvr- šenih uplata.

Uprava
»SLATKOVODNOG RIBARSTVA
JUGOSLAVIJE«